

Котик, котик,
золотий животик,
а хвостик залізний —
не ходи нам пізно!

Не буди ще з ночі
нам медвяні очі,
медом, соне, ти
очі нам масти.

Будемо ми спати,
а мати співати.
І ти, наш коточку,
задрімай в куточку.

Іде кіт через лід

Іде кіт через лід
Чорнолапо на обід.

Коли чує він: зима
Його біла підзива.

— Ти чого йдеш через лід
І лишаєш чорний слід?

— Бо я чорний, — каже кіт, —
Я лишаю чорний слід.

Коли ж біла ти сама,
То білий тут дотемна.

І пішов кіт через лід
Чорнолапо на обід.

Стала зимонька сумна:
За котом ішла весна!

**Котику сіренький,
Котику маленький,
Котку волохатий,
Не ходи по хаті.**

**Не ходи по хаті,
Не буди дитяти.
Дитя буде спати,
Котик — воркотати.**

**Ой на kota воркота,
На дитинку дрімота.**

СМІЛИВЕ КОШЕНЯ

В саду, в ожинових кущах,
Сміливе кошенятко
Зустріло чемного хруща
На волохатих лапках.

І чемний хрущ йому сказав:
— Я радий вас вітати,
Бо я давно на друга ждав.
Я — хрущ. А вас як звати?

Але сміливе кошеня
Було нечемне, мабуть,
Бо, не сказавши навіть «няв»,
Втекло чимдуж до мами.

НАШ ВОРКОТИК

Наш Воркотик не гуляє
Ниточки снує-мотає.
Як змотає на клубок,
Вшиє Галі фартушок.

Я не хочу так, як всі!

Все цікаво для малят!
П'ять кумедних котенят –
Дві сестри і три брати
Пізнають нові світи!
Їжачка побачив Рудик,
З ним тепер дружити буде.
Та чому така шорстка
Сіра шубка в їжака?
Вліз на гілку котик Білий,
Непосида пустотливий.
– Няв! Синички! Скільки? Шість!,
Кіт пташок очима їсть.

– Височенько! Не дістати!
До кота озвався дятел:
– Гей, нахабо на гілляці,
Буде тобі купці-ляпці,
Як впадеш у нашу річку...
Йди гуляти на травичку,
Чи бжи на камінці,
Як Кицюня. Будь, як всі!
Спить у кошику Чорнушка,
Не нявчи її під вушка.
Подивись, твій брат Смугастий,
Теж почав пташину пасти!
– О, в травиці горобці...
Я не хочу так, як всі!

**Кіт-рибалка у човні
Мріє на світанні:
– От якби зловить мені
Карася в сметані!**

